

Ngày 09 tháng 9 năm 2024

Hê-bơ-rơ 4:6-10 (1)

Chủ đề: *Như vậy, vì đã dành cho mấy người phải vào đó, và vì những kẻ nghe tin lành ấy trước nhất đã không vào đó bởi chẳng tin, nên về sau lâu lắm, trong một thơ của Đa-vít, Chúa lại định một ngày nữa gọi là “Ngày nay,” như trên kia đã dẫn rằng: Ngày nay nếu các người nghe tiếng Ngài, thì chớ cứng lòng.*

Trọng tâm: Đức Chúa Trời là sự yêu thương, Ngài không muốn loài người phải chết, nên Ngài đã vì cơ Danh Ngài mà tạm nhin cơn giận của Ngài đối với những kẻ vô tín và cứng lòng, vì nếu Ngài hủy diệt những kẻ ác đang khi con cháu của họ và những người chưa tin Chúa nhìn thấy những sự đó mà nản chí, mà sợ hãi Đức Chúa Trời, thay vì tin cậy Ngài và kính sợ Ngài, vì chính Môi-se đã nhận biết điều này mà dạn dĩ nài xin Đức Giê-hô-va nhin cơn giận của Ngài: *Nếu Chúa giết hết dân này như thể giết một người, thì các nước đã nghe nói về Chúa sẽ nói rằng: Đức Giê-hô-va không thể dẫn dân này vào xứ mà Ngài đã thề ban cho; bởi cơ đó, Ngài giết chết chúng nó trong đồng vắng. Vả, bây giờ, tôi xin quyền năng của Chúa hiện ra cách oai nghiêm như Chúa đã nói rằng: Đức Giê-hô-va vốn chậm nóng giận và đầy ơn; hay xá điều gian ác và tội lỗi; nhưng không kể kẻ có tội là vô tội, và nhưn tội tổ phụ phạt con cháu trải ba bốn đời. Tôi xin Chúa tha tội gian ác của dân này tùy theo ơn lớn của Chúa, như Chúa đã tha từ xứ Ê-díp-tô đến đây. Đức Giê-hô-va đáp rằng: Ta đã tha như lời người xin. Nhưng Ta chỉ sự hằng sống của Ta mà quả quyết rằng, sự vinh quang của Đức Giê-hô-va sẽ đầy đầy khắp trái đất! Trong mọi người đã thấy sự vinh quang của Ta, phép lạ Ta đã làm tại xứ Ê-díp-tô và nơi đồng vắng, là các người đã thử Ta mười lần và đã không nghe Lời Ta, thì chẳng một ai sẽ thấy xứ mà ta thề hứa cho tổ phụ chúng nó. Chẳng ai mà đã khinh Ta sẽ thấy xứ đó đâu! Nhưng vì Ca-lép kẻ tội tổ của Ta không đồng lòng cùng chúng nó, theo ta một cách trung tín, thì Ta sẽ đem người vào xứ mà người đã có đi, và dòng dõi người sẽ được xứ làm sản nghiệp.* Chính vì Đức Chúa Trời tạm nhin cơn giận của Ngài, mà nhiều kẻ mang danh người tin Chúa, nhưng sống nghịch lại sự chỉ định của Đức Chúa Trời, không tôn trọng các mạng lệnh của Ngài trên cuộc đời mình, còn được sống trên đất này, nhưng cuộc sống của họ chẳng khác gì người thế gian, thậm chí còn nghèo túng hơn người thế gian, mà họ không biết rằng, Chúa đã từ bỏ họ, khiến con mắt của những kẻ đó như mù, không thể nhận biết các dấu hiệu của thời gian, cho tới khi sự chết nuốt họ. Không có một điều gì có thể khiến người ta được giải thoát khỏi sự cứng lòng, ngoài Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Nhưng những kẻ gian ác không thể hiểu được và không thể nhận lãnh được Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, dù tai họ có nghe các Lời đó, nhưng Đức Thánh Linh không cho những kẻ đó hiểu được, vì họ đã chọc giận Ngài và khinh để các công việc của Ngài.

Kinh-Thánh tham khảo: Dân số Ký 14; Ê-sai 6; Ma-thi-ơ 13;

Ngày 10 tháng 9 năm 2024

Hê-bơ-rơ 4:6-10 (2)

Chủ đề: *Vả, nếu Giô-suê đã cho họ yên nghỉ, thì chắc sau không còn nói về một ngày khác nữa. Vậy thì còn lại một ngày yên nghỉ cho dân Đức Chúa Trời. Vì ai vào sự yên nghỉ của Đức Chúa Trời, thì nghỉ công việc mình, cũng như Đức Chúa Trời đã nghỉ công việc của Ngài vậy.*

Trọng tâm: Kể từ khi A-dam phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác mà Đức Chúa Trời đã cấm ăn, thì từ đó, loài người phải vật lộn với xác thịt bằng bụi đất của mình để duy trì sự sống mình cho đến khi người đó qua đời. Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã giải cứu dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô, là nhà nô-lệ và khi họ đã theo Ngài tới nơi đồng vắng, thì Đức Giê-hô-va đã cho họ dừng lại để họ được nghe tiếng của Ngài. Khi họ đã nhận biết Ngài là Giê-hô-va Đức Chúa Trời, Đấng đã giải cứu họ và làm các phép lạ để rút họ ra khỏi ách nô-lệ, thì bấy giờ Đức Giê-hô-va mới ban Luật pháp cho họ. Đức Giê-hô-va cho họ biết điều kiện phải tuân theo, hầu cho được sống và được làm dân thánh và một nước thầy tế lễ của Ngài, nghĩa là Đức Chúa Trời đã tỏ cho dân Y-sơ-ra-ên biết thân phận của họ và tương lai của họ sẽ tùy thuộc vào sự vâng theo tiếng phán của Ngài và làm theo Luật pháp của Ngài. Giê-hô-va Đức Chúa Trời là sự sống của họ cả thuộc thể và thuộc linh. Giê-hô-va Đức Chúa Trời không bao giờ thay đổi đường lối của Ngài và mọi sự đã xảy ra với dân Y-sơ-ra-ên và với các dân tộc có liên quan đến dân Y-sơ-ra-ên đã được chép trong Kinh-Thánh cho tới tận ngày nay, người ta có thể thấy được. Như vậy, sự sống của loài người trên đất sẽ được phước hạnh hay là bị rủa sả sẽ tùy thuộc vào quyết định của mỗi người ở trước mặt Đức Chúa Trời. Dù người ta có tin hay không tin Đức Chúa Trời, người ta có làm theo hay không làm theo Lời của Đức Chúa Trời, thì Lời đã được phán ra khỏi miệng của Đức Chúa Trời cũng sẽ thì hành công việc mà Đức Chúa Trời đã giao phó cho Lời của Ngài thì hành. Kể từ khi Đức Chúa Jê-sus Christ đã làm xong chức vụ làm chứng cho Lẽ thật, cùng hoàn thành giá cứu chuộc sự sống cho loài người, thì từ khi Đức Chúa Jê-sus Christ phục sinh cho tới khi tận thế, trọn thời gian này được gọi là **“Ngày của Đấng Christ”**. Người ta không thể cậy các công việc của mình mà cho rằng linh hồn mình đã vào được sự yên nghỉ của Đức Chúa Trời, nhưng chính Đức Chúa Jê-sus Christ là Đấng sẽ quyết định mọi sự này, vì Ngài là Thầy tế lễ thượng phẩm của Đức Chúa Trời Chí cao. Mỗi người tin Chúa đều phải vâng phục hoàn toàn vào sự chỉ định của Đức Chúa Trời trên chính mình, hoặc là người nam, hoặc là người nữ, hoặc là người chồng, hoặc là người vợ, hoặc là con trai, hoặc là con gái, cùng tùy theo chức vụ mà mỗi người sẽ được Chúa chỉ định - ai riêng phần nấy - ở trước các mạng lệnh mà Đức Chúa Trời đã phán và Đức Chúa Jê-sus Christ đã chỉ định, đều phải ứng hầu trước tòa án của Đấng Christ. Mọi sự mà người ta không tuân theo mạng lệnh của Đức Chúa Trời, sẽ bị coi là sự bội nghịch, như Kinh-Thánh đã chép: *sự bội nghịch cũng đáng tội bằng sự tà thuật; sự cố chấp giống như tội trọng cúng lạy hình tượng. Bởi người đã từ bỏ lời của Đức Giê-hô-va, nên Ngài cũng từ bỏ người không cho người làm vua.*

Kinh-Thánh tham khảo: Xuất Ê-díp-tô Ký 13; 1 Sa-mu-ên 15; Lu-ca 6;

Ngày 11 tháng 9 năm 2024

Hê-bơ-rơ 4:11

Chủ đề: *Chúng ta phải gắng sức vào sự yên nghỉ đó, hầu cho không có một người nào trong chúng ta theo gương kẻ chẳng tin kia mà vấp ngã*

Trọng tâm: Chữ *gắng sức - labour*^{G4704}, trong câu 11 này, có nghĩa là: *tận dụng thời gian, nỗ lực, học tập, nhanh chóng cách nghiêm túc, siêng năng, tăng tốc độ, tận tụy cho công việc khiến cho linh hồn mình được vào sự yên nghỉ*, nghĩa là được tái sanh bằng quyền phép của Lẽ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Chúng ta hãy xem Đức Thánh Linh đã dùng sứ đồ Phao-lô để cảnh báo những người tin Chúa nhưng lại sống cách hăm hăm, thì phải trở dậy, ra khỏi đám người chết, hầu cho linh hồn họ được sự sáng của Đức Chúa Jê-sus Christ chiếu vào: *Người đang ngủ, hãy thức, hãy vùng dậy từ trong đám người chết, thì Đấng Christ sẽ chiếu sáng người. Vậy, hãy giữ cho khéo về sự ăn ở của anh em, chớ xử mình như người dại dột, nhưng như người khôn ngoan. Hãy lợi dụng thì giờ, vì những ngày là xấu. Vậy chớ nên như kẻ dại dột, nhưng phải hiểu rõ ý muốn của Chúa là thế nào.* Đức Chúa Jê-sus Christ đã cảnh cáo các Hội Thánh của Ngài vào thời kỳ sau rốt này, vì nhiều Hội Thánh đã trở nên hăm hăm, kiêu ngạo và lười biếng trong việc tìm kiếm, tiếp nhận, vâng giữ và làm theo Luật pháp của Đức Chúa Trời. *Người cũng hãy viết cho thiên sứ của Hội thánh Lao-đi-xê rằng: Đây là Lời phán của Đấng A-men, Đấng làm chứng thành tín chân thật, Đấng làm dấu cội rễ cuộc sáng thế của Đức Chúa Trời: Ta biết công việc của người; người không lạnh cũng không nóng. Ước gì người lạnh hoặc nóng thì hay! Vậy, vì người hăm hăm, không nóng cũng không lạnh, nên ta sẽ nhả người ra khỏi miệng Ta. Vả, người nói: Ta giàu, ta nên giàu có rồi, không cần chi nữa; song người không biết rằng mình khổ sở, khốn khó, nghèo ngặt, đui mù và lão lão. Ta khuyên người hãy mua vàng thử lửa của ta, hầu cho người trở nên giàu có; mua những áo trắng, hầu cho người được mặc vào và điều xấu hổ về sự trần truồng người khỏi lộ ra; lại mua thuốc xức mắt để tha mắt người, hầu cho người thấy được. Phàm những kẻ Ta yêu thì Ta quả trách sửa phạt; vậy hãy có lòng sốt sắng, và ăn năn đi. Nay, Ta đứng ngoài cửa mà gõ; nếu ai nghe tiếng Ta mà mở cửa cho, thì Ta sẽ vào cùng người ấy, ăn bữa tối với người, và người với Ta.*

Kinh-Thánh tham khảo: Ê-sai 60; Ê-phê-sô 5; Khải huyền 3;

Ngày 12 tháng 9 năm 2024

Hê-bơ-rơ 4:12-14 (1)

Chủ đề: *Vì Lời của Đức Chúa Trời là lời sống và linh nghiệm, sắc hơn gươm hai lưỡi, thấu vào đến đối chia hồn, linh, cốt, tủy, xem xét tư tưởng và ý định trong lòng. Chẳng có vật nào giấu được trước mặt Chúa, nhưng thấy đều trần trụi và lộ ra trước mắt Đấng mà chúng ta phải thưa lại, Trong tâm:* Khi Đức Chúa Jêsus thi hành chức vụ trên đất này, Ngài đã phán rõ với các môn đồ của Ngài rằng: *Người há không tin rằng Ta ở trong Cha và Cha ở trong Ta, hay sao? Những Lời Ta nói với các người, chẳng phải Ta tự nói; ấy là Cha ở trong ta, chính Ngài làm trọn việc riêng của Ngài. Khi Ta nói rằng Ta ở trong Cha và Cha ở trong Ta, thì hãy tin Ta; bằng chẳng, hãy tin bởi công việc Ta.... ai đã thấy Ta tức là đã thấy Cha.* Chúa Jêsus đã cảnh cáo mọi người khi nhìn vào Lời Đức Chúa Trời chép trong Kinh-Thánh, thì chính trong giây phút đó, Thần của Đức Chúa Trời cũng nhìn vào lòng của người ấy và biết người ta nghĩ gì về Lời của Đức Chúa Trời. Dầu Lời Chúa có chép rõ trong Kinh-Thánh, nhưng người ta vẫn coi như không thấy vậy. Đức Chúa Trời sẽ đối nại với người ta tùy theo cái lòng của người ta đối với Ngài. Vì không có một thiên sứ nào hay một tạo vật nào được thấy Đức Chúa Trời mà còn sống, bởi vì Ngài cực đại, nên Đức Chúa Trời dùng công việc của Ngài và Lời của Ngài để tỏ chính Ngài ra, hầu cho muôn vật biết trông cậy tới Đấng đã tạo nên muôn vật và ban sự sống cho muôn vật. Rất nhiều người xưng mình là người tin Chúa, nhưng công việc họ làm thì nghịch lại điều họ đã nói, đó là gian dối, bởi vì những người đó đã không tôn trọng Lời của Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh-Thánh. Lý do khiến người ta nói dối mà không biết mình đang nói dối, là bởi vì từ khi còn trong lòng mẹ, họ đã bị gọi là bội nghịch, nên khi họ được sanh ra trong dòng dõi của những kẻ bội nghịch và được nuôi bằng những sự gian dối, nên linh hồn họ vẫn phải còn ngồi trong bóng của sự chết, chưa hề được sự sáng thật của Đức Chúa Trời chiếu vào, nên ngọn đèn của Đức Giê-hô-Va nơi linh hồn người đó không được thấp sáng, trong khi tánh kiêu ngạo của những người đó đang cai trị linh hồn mình, khiến họ không nhận biết Đức Chúa Jêsus Christ, dù miệng họ vẫn nói mình tin Đức Chúa Jêsus Christ. Mọi người tin Chúa phải nhận biết thân phận của linh hồn mình theo như Lời Chúa đã chép trong Kinh-Thánh, cùng phải biết Kinh-Thánh chép về loài người hết thảy và nếu người ta không biết đoán xét chính bản thân mình theo tiêu chuẩn của Lời Đức Chúa Trời, thì sự tin của người đó là vô ích. Người ta được cứu không phải bởi môi miệng họ ca ngợi Danh Chúa, hay là hát ngợi khen Chúa hay là luôn cầu nguyện với Chúa. Người ta được cứu bởi Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Nếu người ta không vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời thì tội lỗi vẫn cai trị người đó và linh hồn của người đó không thể nhận biết Lẽ thật, đồng nghĩa với việc linh hồn đó vẫn còn ngồi trong bóng của sự chết. Để nhận được sự cứu chuộc sự sống mình, thì người ta phải vâng phục hoàn toàn Luật pháp của Đức Chúa Trời, để nhờ quyền phép của Luật pháp làm chết bản ngã xác thịt mình, mà người ấy mới được nghe và biết Lẽ thật, hầu cho linh hồn được sự sống lại. **Kinh-Thánh tham khảo:** Xuất Ê-díp-tô Ký 19; Giăng 8; Giăng 15; 1 Phi-e-rơ 1;

Ngày 13 tháng 9 năm 2024

Hê-bơ-rơ 4:12-14 (2)

Chủ đề: *Vì Lời của Đức Chúa Trời là lời sống và linh nghiệm, sắc hơn gươm hai lưỡi, thấu vào đến đối chia hồn, linh, cốt, tủy, xem xét tư tưởng và ý định trong lòng. Chẳng có vật nào giấu được trước mặt Chúa, nhưng thấy đều trần trụi và lộ ra trước mắt Đấng mà chúng ta phải thưa lại, Trọng tâm:* Trong Lời của Đức Chúa Trời có sự sống, sự sống là sự sáng của linh hồn loài người. Như vậy, nếu là người tin Chúa thật lòng, thì Đức Thánh Linh sẽ khiến cho người đó được nghe Lẽ thật, nếu người đó hết lòng tìm kiếm Lẽ thật, nghĩa là người đó phải trả giá cho được biết Lẽ thật, chứ Lẽ thật không tự tìm đến với người ta. Lời Chúa có chép: **Đức Giê-hô-va phán: Vì Ta biết ý tưởng Ta nghĩ đối cùng các người, là ý tưởng bình an, không phải tai họa, để cho các người được sự trông cậy trong lúc cuối cùng của mình. Bấy giờ các người sẽ kêu cầu Ta, sẽ đi và cầu nguyện Ta, và Ta sẽ nhậm lời. Các người sẽ tìm Ta, và gặp được, khi các người tìm kiếm Ta hết lòng.** Trong Kinh-Thánh có chép nhiều lần về Lẽ thật là điều Đức Chúa Trời muốn loài người phải biết, nhưng dân Y-sơ-ra-ên đã không tìm kiếm Lẽ thật, nên Đức Chúa Jêsus Christ phải đến thế gian này để làm chứng cho Lẽ thật. Lẽ thật tức là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, là Lời Đức Chúa Trời phán ra để tạo nên muôn vật, nâng đỡ muôn vật và duy trì sự sống cho muôn vật. Chính tội lỗi của A-đam đã khiến ngọn đèn của Đức Giê-hô-Va nơi linh hồn loài người bị tắt, nên loài người không thể nghe được và không thể hiểu được ý muốn của Đức Chúa Trời. Để phục hồi sự sống cho loài người, thì Giê-hô-Va Đức Chúa Trời phải tìm kiếm người nào có đức tin nơi tiếng phán của Ngài, để từ đó mà Đức Chúa Trời dắt dẫn người đó theo đường lối của Ngài cùng kinh nghiệm được quyền năng của Đức Chúa Trời, để từ người có đức tin đó mà Đức Chúa Trời có được một dòng dõi công bình, có đức tin nơi Danh Giê-hô-Va Đức Chúa Trời toàn năng. Kinh-Thánh đã chép rõ về công việc của Đức Chúa Trời đã hoàn thành qua Áp-ra-ham và dòng dõi của Áp-ra-ham, ấy là để qua những sự được chép trong Kinh-Thánh mà Giê-hô-Va Đức Chúa Trời tiếp tục tìm cho Ngài một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ và điều này đã được chép trong Kinh-Thánh. Nhưng nhiều người có đọc Kinh-Thánh nhưng họ không muốn làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời, mà họ tìm kiếm những sự mà họ muốn nhận được từ Đức Chúa Trời, tức là những sự mà xác thịt của người ta muốn, mà họ không biết rằng, Đức Chúa Trời đọc hết các ý tưởng của người ta và Ngài đã không chọn những người có ý tưởng ích kỷ cho xác thịt mình và những người như vậy không thể hiểu được những sự sâu nhiệm được giấu trong Kinh-Thánh, dù những người đó có thể thuộc Kinh-Thánh. Trong sự mưu luận, Đức Chúa Trời không tỏ cho người ta biết họ đã bị bỏ, vì Ngài tiếp tục tìm kiếm một dòng dõi thánh, là dòng dõi nhờ quyền phép của Lẽ thật mà được nên thánh, chứ không phải những người có đạo đức, siêng năng trong sự thờ phượng hay là hát ngợi khen Chúa, nhưng không vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời. Hãy tỉnh thức trước các tiêu chuẩn cùng các điều kiện bắt buộc linh hồn của người tin Chúa phải đạt theo Lời Chúa phán **Kinh-Thánh tham khảo:** Châm ngôn 8; Giê-rê-mi 29; Giăng 3;

Ngày 14 tháng 9 năm 2024

Hê-bơ-rơ 4:12-14 (3)

Chủ đề: *Vì chúng ta có thấy tế lễ thượng phẩm lớn đã trải qua các tầng trời, tức là Đức Chúa Jêsus, Con Đức Chúa Trời, thì hãy bền giữ lời (profession) mà chúng ta đã công bố, đã tuyên xưng đức tin vào Danh của Đức Chúa Jêsus Christ.*

Trọng tâm: Rất nhiều người xưng mình là người tin Chúa, vì họ có đọc Kinh-Thánh, được nghe người ta giảng về Lời Đức Chúa Trời chép trong Kinh-Thánh, nhưng họ lại bỏ qua Luật pháp của sự cứu chuộc, vì mọi sự đều có luật mà người ta phải tuân theo. Đức Chúa Jêsus Christ là Cha đời đời, là Chúa bình an, Ngài biết rõ ai tin Ngài và ai không tin Ngài, không phải chỉ bởi lời nói, mà bởi hành động thực tế có kết quả theo tiêu chuẩn của Lời Đức Chúa Trời. Nếu bạn nói mình tin Chúa, thì bạn phải được Đức Thánh Linh mặc cho bạn chiếc áo lễ, nghĩa là Chúa đổ huyết của Ngài để chuộc sự sống cho những người thật sự tin Ngài và hằng ở trong Lời của Ngài. Nếu bạn không có ấn chứng của Đức Thánh Linh, bạn chưa thuộc về Đấng Christ. Sự nói tiếng mới không giúp bạn được nên thánh, vì ơn đó có tác dụng gây dựng đức tin của người ta, nhưng Lẽ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời mới khiến linh hồn người ta được nên thánh và được sự sống lại. Nếu linh hồn bạn được tái sanh, bạn sẽ được Đức Thánh Linh dắt dẫn, bạn sẽ phân biệt được tiếng nào của Đức Thánh Linh và tiếng nào đến từ ma quỷ. Ma quỷ không thể nói chuyện với tâm linh người ta, nhưng nó có thể tác động tới tâm trí của bất kỳ người nào. Đức Thánh Linh là Thần Linh Thánh, Ngài sẽ dắt dẫn linh hồn người tin Chúa vào trong các Lời của Đức Chúa Trời và Ngài nhắc cho người tin Chúa nhớ mọi Lời mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán dạy. Ngôn ngữ của Đức Thánh Linh là ngay thẳng, lịch sự, nghiêm túc, êm dịu nhưng chắc chắn. Hãy cẩn thận khi làm chứng về Ngài, vì nếu người nào nói phạm đến Đức Thánh Linh, thì kẻ đó sẽ chết. Thánh Linh của Đấng Christ luôn dẫn linh hồn người tin Chúa vào trong các Lẽ thật, vì linh hồn loài người thuộc về Lẽ thật, vậy nên không phải ai nói mình là người tin Chúa thì linh hồn người đó sẽ nghe được tiếng của Đức Thánh Linh **Kinh-Thánh tham khảo:** Sáng thế ký 6; Lu-ca 12; Giăng 16; 2 Tê-sa-lô-ni-ca 2;